

**Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното
подоходно облагане**

Отразена деноминацията от 5.07.1999 г.

Обн. ДВ. бр.115 от 5 Декември 1997г., попр. ДВ. бр.19 от 17 Февруари 1998г., доп. ДВ. Бр21 от 20 Февруари 1998г., изм. ДВ. бр.153 от 23 Декември 1998г., изм. ДВ. бр.12 от 12 Февруари 1999г., доп. ДВ. бр.50 от 1 Юни 1999г., изм. ДВ. бр.51 от 4 Юни 1999г., доп. ДВ. бр.64 от 16 Юли 1999г., изм. ДВ. бр.81 от 14 Септември 1999г., изм. ДВ. Бр103 от 30 Ноември 1999г., доп. ДВ. бр.110 от 17 Декември 1999г., изм. ДВ. бр.11 от 21 Декември 1999г., изм. ДВ. бр.105 от 19 Декември 2000г., доп. ДВ. бр.108 от 29 Декември 2000г., изм. ДВ. бр.34 от 6 Април 2001г., изм. ДВ. бр.110 от 21 Декември 2001г., изм. ДВ. бр.45 от 30 Април 2002г., доп. ДВ. бр.61 от 21 Юни 2002г., доп. ДВ. бр.62 от 25 Юни 2002г., изм. ДВ. бр.119 от 27 Декември 2002г., изм. ДВ. бр.42 от 9 Май 2003г., изм. ДВ. бр.109 от 16 Декември 2003г., доп. ДВ. бр.18 от 5 Март 2004г., изм. ДВ. бр.53 от 22 Юни 2004г.

§1. В чл. 23 ал. 3 се създава нова т. 2а със следното съдържание:

“2а. разходите за научно-изследователска и развойна дейност, която е във връзка с търговската дейност на предприятието и е извършена чрез възлагане на поръчка на научно-изследователски институт или висше учебно заведение;”

§2. В чл. 34 се правят следните изменения:

1. Чл. 34. ал.1 да отпаднат думите „ликвидационните дялове”.

2. Създава се нова ал. 2 със следното съдържание:

“(2) Не се облагат с данък дивидентите, начислени в полза на чуждестранни лица, когато те притежават не по-малко от 20 на сто от капитала на местното юридическо лице или неперсонифицираното дружество.”

3. Създава се нова ал. 3 със следното съдържание:

“(3) Ликвидационните дялове, начислени от местни юридически лица и от неперсонифицирани дружества в полза на местни физически лица, местни юридически лица, които не са търговци (в т.ч. на общините), и чуждестранни

лица, се облагат с данък след приспадане на направената вноска в капитала на дружеството. Данъкът се удържа при източника и е окончателен.”

§3. В чл. 47 изразът „15 на сто” се заменя с изрза „7 на сто”.

§4. Създава се нова т. 74 в §1 от Допълнителните разпоредби със следното съдържание:

„74. “Научно-изследователска и развойна дейност” е дейност за разработването и проектиране на нови стоки, материали, технологии за производство и индустриални системи и други обекти на индустриалната собственост, както и за усъвършенстване на съществуващи продукти и технологии, което води до чувствително технологично обновление.”

13 октомври 2004г.

Вносител:Мирослав Севлиевски и група н.п.

Мотиви

Очаквайки присъединяването на България към Европейския съюз и включването на страната ни към единния европейски пазар, е необходимо да бъде осигурена конкурентоспособна среда за развитието на българския бизнес и насърчаването на инвестициите в националната икономика. Затова е необходимо данъчната система на страната ни да е адекватна на съвременните тенденции на реформи в страните от Европейския съюз. Данъчната политика не бива да ограничава инвестиционната активност на местни и чуждестранни лица, напротив, трябва да е такава, че да дава възможност за засилване на конкурентоспособността на българските стоки и услуги.

В предложения законопроект се предлага данъкът върху дивидентите за местни физически лица да се намали на 7%. Законопроектът предвижда необлагане с данък дивидентите, начислени в полза на чуждестранни лица, когато те притежават повече от 20% от капитала на разпределящото дивиденти дружество, а ликвидационните дялове да се облагат с данък само след приспадане на направената вноска в капитала на дружеството. Другата промяна предвижда намаляване на финансовия резултат за данъчни цели с разходите за научно-изследователска и развойна дейност, които фирмите са направили във връзка с търговската си дейност.

Предложената промяна за намаляване на финансовия резултат с разходите за научно-изследователска и развойна дейност, направени във връзка с търговската дейност на юридическите лица, цели стимулиране на иновационната активност на частния сектор и създаване на връзка между науката и бизнеса. Научно-изследователската и развойна дейност е от първостепенно значение за постигане на икономически растеж и повишаване конкурентоспособността на икономиката. В това отношение ключова роля трябва да играе бизнесът и следователно са нужни специални мерки за насърчаване на технологичното и иновативно обновяване на фирмено равнище. Данъчните преференции представляват ефективен механизъм в това отношение, както показват примерите от Ирландия, Швеция, Испания, които са страни със сравнително висок дял на разходите за НИРД като процент от БВП.

В Лисабонската стратегия на Европейския съюз от март 2000г., която цели превръщането на европейската икономика в най-конкурентната и динамично развиваща се в света, е заложено разходите за НИРД да доближат 3% от БВП до 2010г., като акцентът се поставя върху стимулиране привличането на частни индустриални капитали. В България за 2002г. разходите за НИРД са едва 0.49% от БВП, за 2001г. – 0.47%, като дялът на разходите, направени от бизнеса, е само 27.10% от общите разходи за НИРД. За сравнение в Словения разходите за НИРД възлизат на 1.57% от БВП, а в Чехия – 1.22%, като дялът на разходите, направени от бизнеса е съответно 54.66% и 53.72%. Очевидно България изостава от страните

от Централна и Източна Европа не само по отношение обема на разходите за научни изследвания, но и по приноса на частния сектор в тези разходи.

Ето защо предложената данъчна преференция ще подпомогне за преодоляване на това изоставане чрез стимулиране на иновационните и изследователски инициативи на частния сектор, който от своя страна ще има възможност да повиши конкурентноспособността си.

При съществуващата законова рамка в България финансовият резултат на фирмите се облага два пъти: като печалба на компанията и като дивидент, разпределен на инвеститорите. Промените са направени според изискванията на Директива 90/435/ЕЕС на Съвета от 23 юли 1990г., чиято цел е да премахне двойното облагане на доходи от дивиденти в държави – членки на Европейския съюз в случая, отнасящ се до компаниите-майки и техните дъщерни фирми. Директивата е вече част от законодателството на новоприсъединените към Европейския съюз страни от Централна и Източна Европа, като при някои от тях съществуват допълнителни данъчни облекчения. Целта на промените, които се правят с този законопроект, е да бъде избегнато двойното облагане върху дивидентите в полза на чуждестранни лица от дъщерните им фирми в България, което поставя чуждестранните инвеститори в неравноправно положение спрямо местните юридически лица. Поправката, с която се поставя условието чуждестранните лица да притежават не по-малко от 20 на сто от капитала на местното юридическо лице, стимулира интереса към стратегически инвестиции в националната икономика.

В Словакия дивидентите от приходи, получени след януари 2004г., не са предмет на облагане. Седалището и адреса, както периода и размера на участието на акционера, не са от значение. В Естония размерът на участието, при което ставката на данъка върху дивидента за чуждестранни лица е 0%, е 20%. В Литва се прилага правилото, че данък не се дължи, ако юридическото лице, в полза на което се разпределят дивидентите, контролира повече от 10% от друго дружество за период от 12 последователни месеца.

Законът предвижда намаляване на ставката за облагане на дивиденти за местни физически лица на 7%, с което да се елиминира наказателно по-високото облагане на дохода от предприемачество спрямо облагането на доходите от възнаграждения по действащите ставки.

Предложената промяна, свързана с облагането на ликвидационните дялове, се налага поради факта, че при съществуващия ред на облагане на ликвидационните дялове, не се облага формирания положителен резултат между изплатения ликвидационен дял и направената вноска в капитала, а цялата получена сума. Предложеното изменение цели да отстрани това несъответствие, като се облага само положителната разлика, която се формира между получения дял и направената вноска.

Вносители: Мирослав Севлиевски и група н.п.